

hjemlige Biavl truende Grad, henhører under Ministeriets Afdeling for Medicinalvæsen. Enhver Biejer er forpligtet til, saasnart der udbryder Bipest blandt hans Bier eller viser sig mistænkelige Symptomer i saa Henseende, straks at gøre Anmeldelse til Kommissionen og straks at drage Omsorg for, at Smittespredning paa hensigtsmæssigste Maade undgaas. Saasnart der indkommer Meddelelse om Udbrud af Bipest eller Mistanke om Sygdommen, udsender Kommissionen — efterat have underrettet den stedlige Politimyndighed — et sagkyndigt Medlem til det paagældende Sted med det Formaal at bringe Hjælp og at undertrykke Sygdommen. Udsendingen har Ret til foruden det mistænkte Bistade at undersøge ogsaa alle øvrige Bistader der paa Stedet og i Omegnen, ved hvilken Lejlighed der, om han ønsker det, ydes ham Beskyttelse af Politiet. Viser det sig, at der foreligger Bipest, eller er der dog en begrundet Mistanke derom, skal Udsendingen straks nærmere angive de Forholdsregler, der skal bringes i Anvendelse og foranledige dem bragt til Udførelse af Ejeren af de syge eller mistænkelige Bier under Udsendingens eller hans befuldægtigedes Tilsyn. I Tilfælde af Fare for Smittes Udbredelse kan efter Omstændighederne forskellige i Loven nærmere angiven Politiforskrifter bringes til Anvendelse. — For dræbte Bifamilier eller tilintetgjorte Stader, Boliger og Redskaber ydes der ordentligvis Erstatning efter forudgaaende Vurdering ved to Voldgiftsmænd, af hvilke den ene skal være Medlem af Kommissionen til Biavlens Beskyttelse. Erstatningen, der dog nægtes i alle Tilfælde, hvor Ejeren har været vidende om Sygdommens eller Smittestoffets Tilstedeværelse eller hvor der kan bebrejdes ham Skødesløshed eller Mangel paa Agtpaaagivenhed med Hensyn til Iagttagelse af de paabudte Forholdsregler m. m., udgør for Bierne den fulde Værdi, for Stader, Boliger og Biavlsredskaber derimod kun $\frac{3}{4}$ af den almindelige Værdi uden Hensyn til den ved Bipesten indtraadte Værdiforringelse. De nævnte Erstatninger saavel som Vurderingsomkostningerne afholdes af Bidrag fra Biejerne i begge Storhertugdømmer, dog at der indtil videre af „Allgemeine Landes-Recepturkasse“ ydes et aarligt Tilskud paa 1,000 Mark til disse Erstatninger. Som Følge heraf maa der, om det viser sig nødvendigt, foretages Udskrivning af en Afgift af alle hver 15. Februar forhaandenværende, indvintrede Stader.

Til den nævnte Lov af 19. Juni 1896, der findes aftrykt som Bilag Nr. 3 til nærværende Betænkning, slutter sig en under 20. Juni s. A. udfærdiget Anordning, indeholdende forskellige nærmere Forskrifter til Sygdommens Bekæmpelse, derunder navnlig ogsaa Anvisning til Desinfektion m. m. (se Bilag Nr. 4).

Den for *Wisconsin* gældende Bipestlov af 1. April 1897 (Bilag Nr. 5) paalægger Gouvernøren, naar Flertallet af Medlemmerne af Biavlforeningerne i nævnte Stat anbefaler et saadant Skridt, at udnævne en Stats-Biinspektør for et Tidsrum af 2 Aar. Den nævnte Inspektør skal undersøge alle anmeldte Bigaarde samt yderligere alle i den paagældende Egn beliggende Bigaarde og i paakommende Tilfælde give Ejeren nærmere Anvisning med Hensyn til den Fremgangsmaade, der skal iagttages for at opnaa Helbredelse. Viser det sig ved et fornyet Eftersyn, at Helbredelse uaet det den anvendte Fremgangsmaade ikke er opnaaet, staaer det Inspektøren frit for at tilintetgøre alle endnu smittede Bier og Tavler. Loven fastsætter strenge Straffe for Afhændelse m. v. af syge Bier samt af smittet Honning eller smittede Redskaber. Den hjemler ikke Ejeren Ret til Erstatning for tilintetgjorte Bier og Redskaber.

Bipestloven for *Texas* af 30. Marts 1903 (Bilag Nr. 6) paalægger alle Biavlere at anmelde for Stats-Entomologen, naar Sygdom udbryder blandt deres Bier. Loven giver Stats-Entomologen fuld Frihed til at forlange af enhver Biejer, hvis Bistader ikke ere forsynede med bevægelige Rammer eller som paa anden Maade ere vanskelige at undersøge, at Bierne skal overflyttes til et Sted med bevægelige Rammer inden en vis nærmere bestemt Frist, samt til, hvis dette Paabud ikke efterkommes, at forlange de smittede Stader tilligemed de i samme værende Bier, Rammer, Vokstavler og Honning tilintetgjort — alt uden Erstatning til Ejeren. Sagen lægges i øvrigt ganske i Stats-Entomologens Haand, idet der indrømmes ham fuld Myndighed til at handle efter sit Skøn under Iagttagelse af den Fremgangsmaade, der ifølge hans Erfaring er bedst egnet til at bekæmpe Sygdommen. Loven fastsætter strenge Straffebestemmelser bl. a. for den, der ved Afhændelse af smittede Bier, Honning eller Redskaber udsætter andre Bier for Smitte, ligesom den paalægger den Ejer, der undlader at rette sig efter Stats-Entomologens Anvisning, selv at afholde de med den eventuelle Tilintetgørelse forbundne Omkostninger.